

τους διάθεση. Καὶ ὡστόσο, μερικοὶ ἔμειναν εἶκοσι καὶ τριάντα χρόνια σ' ἔκείνη τὴν μοναξιά. Ὅλα τὰ σπιτάκια τους ἔχουν ώραιον κήπους καὶ τὰ λουλούδια τους εἶνε ἐξαισία. Χρυσάνθεμα, τριαντάφυλλα, πανσέδες, γαρούφαλλα. Κάθε λογῆς λουλούδια, μεγάλα, δῆλα μὲ ζωηρὰ χρώματα καὶ ώραιά μυρουδιά.

Ο (ἀρθ. 5) εἶνε χείμαρρος, ποταμὸς ἀληθινός, ποὺ τρέχει μέσα στὰ βουνά. Τὸ νερὸν εἶνε κατάκρυο καὶ ἀπὸ τὴν μικρὴν αὐτὴν φωτογραφία φαντάζεστε τὴν δύμορφιὰ τῆς τοποθεσίας. Τὸ καλο-

[Ἀρθ. 7. Τὸ χωρὶὸν Ἡράκλειον — Ἀθῆναι].

καῖνοι οἱ καλαμιές κοντὰ στοὺς χείμαρρους εἶνε γεμάτες ἀπὸ πεταλοῦδες στολισμένες μὲ πλούσια χρώματα.

*

Σᾶς στέλνω καὶ δυὸς ἑλληνικὲς φωτογραφίες, τοὺς (ἀρθ. 6 καὶ 7). Εἶνε τὸ Πέραμα, ἡ ώραιά τοποθεσία κοντὰ στὸν Πειραιᾶ, κ' ἔνας βοσκὸς στὸ Ἡράκλειο, κοντὰ στὴν Ἀθήνα.

K. ANNINOS

ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

[Τοῦ Ζηνοδότου. — 300 π. Χ.]

ΜΑ ποιός τεχνίης σκάλισε μὲ τέχνη καὶ μὲ κοίσι
τὸν Ἔρωτα στὸ μάρμαρο καὶ τ' ἄγαλμα ἔχει στήσει
κοντὰ στὴν δροσερὸν πηγὴν ποὺ τρέχουν ἐδῶ κάτον;
Μὴ θάρρεψε πῶς τὰ νερὰ θὰ σβύσουν τὴν φωτιά του;

[Παράφρασις]

[Θ. ΠΟΛΕΜΗΣ